

ІНВЕСТИЦІЇ В АВІАГАЛУЗЬ УКРАЇНИ

Семенова І.С.

Науковий керівник – доц. каф. «Менеджменту зовнішньоекономічної та інноваційної діяльності», канд. екон. наук Акименко Н. В.

В умовах економічної нестабільності та кризових явищ, але чудовому географічному розташуванню важливим є стимулювання розвитку авіаційної галузі. За сучасних обставин досягнення цієї мети можливе за умови підвищення інвестиційної привабливості галузі, що потребує ефективних механізмів її інвестиційного розвитку

Аналіз останніх досліджень та публікацій

У вітчизняній та зарубіжній літературі існує значна кількість публікацій, присвячених різним аспектам інвестування. Так в працях О. В. Буглак, В.І. Захарченко, С. Хаймер, Д. Норкотта, Р.Верон, П. Фішер, Дж. Бейлі та ін., у своїх працях приділяють увагу інвестиціям.

Метою статті є дослідження сучасних особливостей розвитку та стану авіаційної галузі України, її перспективи та реалії.

Виклад основного матеріалу дослідження

Україна має власне виробництво літаків повного циклу і є однією з дев'яти країн світу. Але на сьогоднішній день стан авіаційної галузі характеризується проблемами, які пов'язані з конкуренцією на світовому ринку та низьким попитом на внутрішньому ринку авіації. Важливість розвитку авіаційного будівництва в Україні обумовлена необхідністю оновлення авіапарків. Аналізуючи нинішній стан авіаційної галузі бачимо, що без фінансування та підтримки наукових розробок, а також з майже повною відсутністю попиту на внутрішньому ринку українським авіапідприємствам важко конкурувати на зовнішніх ринках.

Деякі аналітики дотримуються думки, що майже ніхто не зацікавлений в інвестуванні в авіаційну галузь. Інші країни не зацікавлені в створенні нових конкурентів, тому необхідна підтримка держави. На мою ж думку авіаційна галузь потребує великих інвестицій. Інвестиціями є всі види майнових та інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток (доход) або досягається соціальний ефект [3].

Для позитивного результату залучення інвестицій необхідне створення правових, організаційних та економічних умов. Система забезпечення складається з багатьох чинників впливу на інвестиційну привабливість підприємств та сталого розвитку. Зокрема, на інвестиційну привабливість впливають законодавчо-нормативні, соціально-політичні, організаційно-економічні чинники. При виборі об'єкта інвестування важливою умовою постає форма власності підприємства. Організаційно-економічне забезпечення складається з акціонерної форми власності авіаційного підприємства, інформаційного забезпечення оцінки інвестиційної привабливості, гарантії економічної безпеки, порядку організації інвестиційного процесу з боку держави, прогнозу інвестиційної діяльності підприємства і прибутку на інвестиції. [1] Велика кількість підприємств є суб'єктами державної власності, тому розвиток інвестування не виконується в повному обсязі. Для таких випадків існують інвестиційні форуми, в яких можуть приймати участь на конкурсній основі представники різних країн. Українські авіабудівні підприємства більше приймають участь в інвестиційних форумах по модернізації авіаційної техніки. Так, наприклад Харківський авіазавод виграв конкурс на поставку від 10 до 20 нових регіональних літаків Ан-140 на територію Судану.

Також необхідно враховувати, що існує інвестування, здійснюваного громадянами, недержавними підприємствами, господарськими асоціаціями, спілками і товариствами, а також громадськими і релігійними організаціями, іншими юридичними особами, заснованими на колективній власності [3].

Будь-яке вкладення капіталу починається з прийняття певного рішення і є результатом даного процесу. У часи планової економіки процес прийняття рішення для окремого суб'єкта господарювання регламентувався на рівні держави і був закріплений у нормативно-правових актах, будучи невід'ємною частиною соціального та економічного розвитку країни. Сьогодні процес прийняття рішення залежить виключно від методики, прийнятої керівництвом підприємства. Ще більше ускладнює цей процес необхідність врахування факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, які стали значно різноманітнішими, складнішими та нестабільними за умов ринкової економіки [2]. Існують різні форми здійснення реальних інвестицій основними з яких є [4]:

Придбання цілісних майнових комплексів; нове будівництво; перепрофілювання; реконструкція; модернізація; відновлення окремих видів, устаткування; інноваційне інвестування в нематеріальні активи; інвестування приросту запасів матеріальних оборотних активів.

Усі перелічені форми реального інвестування можна звести до трьох основних його напрямів: капітального чи інвестування капітальних вкладів (перші шість форм); інноваційному інвестуванню (сьома форма) та інвестування приросту оборотних активів (восьма форма) [4].

Вибір конкретних форм реального інвестування підприємства визначається завданнями галузевої, товарної та регіональної диверсифікованості його діяльності (спрямованими на розширення обсягу операційного доходу), можливостями впровадження нових ресурсо- та трудозберігаючих технологій (спрямованими на зниження рівня операційних витрат), а також потенціалом формування інвестиційних ресурсів (капіталу в грошовій та інших формах, вкладеного в об'єкти реального інвестування) [4].

Аналізуючи останні новини, П.Порошенко відвідавши один із заводів авіабудівництва України зробив гучну заяву, що надаватиме повну підтримку для виходу на нові ринки збуту українських авіаційних будівельників. Та крім цього не забуваємо і гучну новину про те що «Укрспецекспорт» та «Укроборонпром» неодноразово були піймані на, скажімо так, нечистій грі, причому не тільки з зарубіжними партнерами, а й з рідною армією [5]. Та все ж таки, попри всі труднощі та непорозуміння в Українській авіабудівній галузі є майбутнє. Доказом цього є участь в 15й Міжнародній оборонній виставці-конференції DSA 2016, де представлятимуться нові розробки українського військово-промислового комплексу. Це свідчить про те, що початок розвитку вже є, необхідно підтримувати його та розвивати, інвестуючи в розробки.

Висновки

Потенціал галузі складають не лише авіаційні заводи, а й наявність кадрів та високорозвиненої наукової бази для галузі. Інвестувати в них, задіяти їх та максимально ефективно використати – мета яка допоможе підняти не лише галузь, а й численні дослідницькі установи, фундаментальну науку. Заводи-гіганти, хоча і не є досить ефективними за сучасними стандартами, здатні дати роботу висококваліфікованим робочим та інженерам, які опинилися в наш час перед загрозою втрати кваліфікації.

Потенціал ринку авіаційної техніки – досить великий у світовому та регіональному масштабах. Внутрішній же ринок складно оцінювати, але й не можна ігнорувати. Його розвиток неможливий без сприяння з боку держави.

Як підсумок, можна говорити про конкурентноздатність авіаційної галузі в Україні – галузі, яка є однією з не багатьох галузей в Україні, які можуть претендувати на високе місце в сучасному світі високих технологій. Та для всього цього необхідно підвищувати інвестиційну привабливість галузі.

Список літератури

1. Особливості здійснення інвестиційної діяльності та забезпечення інвестиційної привабливості в авіагалузі України / О. В. Буглак // Інвестиції: практика та досвід. - 2010. - № 16. - С. 6-8. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2010_16_4
2. Організаційне забезпечення механізму прийняття і реалізації інвестиційної політики на машинобудівному підприємстві [Електронний ресурс] / Й. М. Петрович // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. – 2015. – № 6 (22). – С. 6-10. – Режим доступу до журн.: <http://economics.opu.ua/files/archive/2015/n6.html>
3. Закон України «Про інвестиційну діяльність» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1991, №47, ст.646.
4. Грідасов В.М. Інвестування (2004). Режим доступу: <http://readbookz.com/pbooks/book-12/ua/chapter-764/>
5. Хорватский «залет» Одесского авиационного завода: плохо состряпанная афера или происки конкурентов? Режим доступу: <http://www.wing.com.ua/content/view/15980/38/>